

Istentisztelet – Húsvét utáni ötödik vasárnap (ROGATE)

Budapest-Fasor, 2020. május 17. 11:00; MGyTK – <https://youtu.be/9MLJYNTwFuA>

A vasárnap igéi: Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem. (Zsolt 66,20) Örömmel mondjátok és hirdessétek: az Úr megváltotta népét! (Ézs 48,20)

Lekció/olvasmány: Jn 16,23b-27 Jézus az imádság meghallgatását ígéri

Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Eddig nem kértetek semmit az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen. Ezeket példázatokban mondom nektek, de eljön az óra, amikor többé nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. Azon a napon az én nevemben kértek, és nem mondom nektek, hogy én kérem majd az Atyát értetek, mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettek engem, és hiszitek, hogy én az Istentől jöttem.

Textus/a prédikáció alapigéje: 1Tim 2,1-3 Imádkozás minden emberért

Testvéreim! Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet élhessünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.

Kedves Testvérek!

Hogyan segíthet át minket a korona-kризisen egy 15 ezer éves csont? – ezzel a címmel jelent meg nemrég a Forbes magazinban egy írás a brit tv producer, Remy Blumenfeld tollából. A nem teljesen egészséges és ezért 12 hétre teljes izolációba vonult szerző szeretne segíteni másokat önkéntes elvonulása ellenére is tanácsadással, jó történetek megosztásával, és arra gondol, hogy a járvány ezt a segítő szándékot nem csak belőle csalta elő, hanem sokakból. Erről viszont eszébe jut az amerikai antropológus, Margaret Mead, aki, amikor megkérdezték őt, hogy szerinte mi volt a civilizáció első tárgyi jele, nem agyagedényekről, vadászeszközökről, köszörülésre és őrlésre alkalmas kövekről beszélt, hanem egy olyan ásatás során előbukkant 15 ezer éves combcsontról, melyen jól látszott egy törés utáni hegesedés nyoma.

A testünk leghosszabb, a csípőnk a térdünkkel összekapcsoló csontja ez. Ha eltörik: 80-120 nap alatt gyógyul. Az állatvilágban egy ilyen sérülés a biztos halált jelenti. A combtörött vad nem tud elmenekülni, nem jut vízhez, élelemhez, más vadállatok eledelvé válik. Ez a törés utáni hegesedés nyomait magán viselő emberi combcsont ezzel szemben annak volt a bizonyítéka, hogy lesérült ősrünknek volt embere, volt mellette valaki, aki időt szánt arra, hogy együtt maradjon vele. Biztonságba vitte, etette és ápolta, amíg meg nem gyógyult. Az antropológus szerint ez volt a civilizáció kezdete. Amikor valaki nem csak magára gondolt, nem csak a saját életét mentette, hanem segítette, akár nehézségek árán is annak, aki bajban volt.

Az imádságról ugyanígy elmondható, hogy az a hívő lélek lélegzetvétele, a hívő élet első ismertető-

jele, forrása és részben előidézője, generátora annak, hogy Isten ereje és lelke hatékonyabban működhessen világunkban, az emberek életében. Az ember, aki ráeszmél arra, hogy az élete olyan sérülékeny és tűnékeny, mint a fű, vagy mit reggelre az álom; az ember, aki megrendülten látja a sok szenvedést, problémát és gonoszságot önmagában és maga körül – az jó eséllyel kezd közeledni Istenhez és imádkozni hozzá, kérve oltalmát, segítségét, bölcsességét, bűnei ellen folytatott harcához az erejét, a figyelmét, a vele létét. Sőt, úgy igaz, hogy mennél istenesebb, mennél szentebb valaki, annál inkább része az életének az imádság. Jézus, az Isten fia is nagy szükségét érezte a rendszeres imádságnak. Követőit is így biztatta: kérjétek, zörgessetek – hogy örömtök teljes legyen!

Tudjuk, hogy ezért lett az imádság gyakorlata már az első jeruzsálemi keresztény gyülekezet négy ismertetőjelének is az egyike – az igehallgatás, az úrvacsora és a közösséghez, gyülekezethez tartozás mellett. (ApCsel 2,42) A keresztény életgyakorlatnak alapeleme az imádkozás. Ezért is bátorítja fiatal munkatársát, Timóteust és minket is így Pál: *mindenekelőtt imádkozzatok! Szüntelenül imádkozzatok!* (1Thessz 5,17)

Felsorolja Pál az imádság különböző fajtáit is, a könyörgéstől kezdve, az esedezésen át a hálaadásig. Majd azt is tudtunkra adja, hogy kikért imádkozunk: *minden emberért*. Igazakért és bűnösökért, keresztényekért és nem keresztényekért, barátért és ellenségért. Mert Isten *azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére* – és ehhez szükség van a mi imáinkra is.

Az első századokban különösen fontos volt ennek a hangsúlyozása. Ez az inkluzív, tág ölelésű megkö-

zelítés jelezte ugyanis azt, hogy ez az új és fiatal, kereszténységnek nevezett, Isten szent Lelkétől ihletett mozgalom nem forradalmat, nem anarchiát hirdetett, nem a rend és a fegyelem megbontására uszította a tagjait, nem is valami elitista elkülönülésre, a bűnös világból való kivonulásra, hanem éppen ellenkezőleg: arra szólította fel a követőit, hogy segítőkész, támogató erőként, törvénytisztelő és szabálykövető, erkölcsös, irgalmas, emberséges – normális emberek közösségeként legyenek jelen a világban, a környezetükben.

A 3. században keletkezett, a kora-keresztény nemzedékek példaadó életét talán legszebben bemutató Diognétoszhoz írt levélben ezt olvashatjuk: „A keresztényeket sem területi, sem nyelvi szempontból, még faji szempontból sem lehet megkülönböztetni a többi embertől. Sehol nincsenek olyan városok, melyekben, mint sajátjukban laknának, nincs külön nyelvük sem, melyet beszélnének, nincs sajátos, rájuk jellemző életmódjuk. Nem gondolkodás és bölcselkedés révén jöttek rá a tanításra, nem is kíváncsi emberek eszmefuttatásai által, nem is emberi tételeket vallanak, mint mások. Görög és barbár városokban egyformán laknak, étkezés és öltözködés tekintetében alkalmazkodnak a vidék szokásaihoz. ... Mindenben részt vesznek polgároként. ... Mint mindenki más, házasodnak, gyermeket nemzenek, de a magzatot nem hajtják el. Közös az asztal, melyhez letelepednek, de nem közös az ágy. Testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek. Engedelmeskednek a meghatározott törvényeknek, de életükkel felülmúlják a törvényeket. ... Egészen egyszerűen: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban.” (Vanyó) Bárcsak ma is elmondható lenne ez rólunk!

Az első századok keresztényeinek helyzete nyilván nem hasonlítható a mai nyugati keresztény demokráciákban élő keresztények helyzetéhez. Ők még az elfogadásért küzdöttek egy velük szemben gyanakvó és ellenséges világban. Ma már a pragmatikus politikusok is Bibliát lobogtató keresztények. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért, most inkább az a veszély fenyeget, hogy egyre kisebb a hitnek, a vallásnak a társadalomra gyakorolt hatása, hogy egyre többen szakítanak a vallási-hitbeli gyökereikkel és fordítanak hátat az egyháznak. (Ez a jelenség egyébként

nem csak a keresztény vallás, hanem más vallások esetében is megfigyelhető.)

Pedig ma, 2020-ban is igaz: ami a testben a lélek, azok a keresztények, az imádkozó keresztények a világban. Pál híres mondata jut erről az eszünkbe: *a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését.* (Róm 8,19) Az Economist által az egyik legbefolyásosabb mai közgazdásznak is jelölt amerikai Tyler Cowen a maga megfogalmazásában ugyanezt mondta ki, amikor egy interjúban így nyilatkozott: „Szó szerintem a társadalom szekularizáltsága és a csökkenő születésszám óriási problémát jelent ma Nyugaton. Ez a bizalom csökkenéséhez, a családok összezsugorodásához és elnéptelenedéshez vezet. ... A vallásosság csökkenése ezeknek csak az egyik, de fontos oka. Engem ez nyomaszt, és remélem, hogy a kereszténység visszatér, pedig személy szerint nem vagyok hívő.” (Makro)

Szüksége van az emberiségnek az Istenre mutató közösségeinkre, a Krisztust hitelesen követő életünkre! Ma is feladatunk az imádkozás, a könyörgés, a közbenjárás! Minden emberért. Azokért is, akiket Pál itt külön megnevez: a vezetőkéért, ahogy ő írja: a királyokért és a feljebbvalókért, hiszen ők vannak abban a kivételes helyzetben, hogy a világ, a történelem, az emberi sorsok alakulására jó és rossz befolyást is gyakorolhatnak – de önmagukért és feladatukért valószínűleg nem tudnak vagy nem akarnak imádkozni.

Imádkozzunk tehát minden emberért, népünk és a világ vezetőiért, mert ez jó és kedves annak az Istennek a szemében, aki mindenkit, a hinni és imádkozni nem akarót vagy nem tudót is el akarja segíteni az üdvösséghez, a Jézusban kinyilatkoztatott mentő szeretet megismeréséhez. Luther is erre bátorít, amikor azt mondja: „Azért, atyámfiai, imádkozzatok szívvvel, szájjal otthon is, templomban is, mert az imádság tartja a világot. Különben ugyan rosszul állna! ... [Majd így folytatja:] De tanuld meg azt is, hogy Istent imádságodban soha ne kísértsd. Ne szabj eléje se időt, se mértéket, se célt, se módot, se személyt, kikötvényt, hogy mikor, hogyan, mivel segítsen. Majd eltalálja Isten az ő megfoghatatlan bölcsességével. Mindazáltal még a látszat ellenére se kételkedj, hogy imádságod bizonyosan meghallgatást talál.” Imádkozzunk!

Urunk! Megvalljuk, hogy imádságunkban is sokszor vétkeztünk, mert csak magunkra gondolunk. Taníts minket imádkozni akarodod szerint, hogy könyörögjünk és hálát adjunk minden emberért, világi előljáróinkért, főként pedig életújító evangéliumod terjedéséért és országod eljöveteleért. Ámen.

Ének: 87,3 Soha ne kérjek semmi mást, Csak kedvedre valókat, Ne múló földi csillogást, De rejtett égi jókat; És add a gyermek szent hitét, Hogy engem Jézus Krisztusért Megáldasz és meghallgatsz!

Irodalom

https://www.ppek.hu/konyvek/Vanyo_Laszlo_Apostoli_atyak_1.pdf

<https://www.forbes.com/sites/remyblumenfeld/2020/03/21/how-a-15000-year-old-human-bone-could-help-#4408685837e9>

DUNN, James D. G. The First and Second Letters to Timothy and the Letter to Titus. In.: *The New Interpreter's Bible Commentary* CD-ROM Edition, Abingdon Press, Nashville, TN.

ERDÉLYI Péter 2020. Gyanakvóbb világ jön a járvány nyomában – Interjú Tyler Cowennel. *444 Makro*, 2020/01. 12-17. o.